

D O N I E S I E N I A

S h o r t n o t e s

Nowe stanowiska

Notochrysa fulviceps (STEPHENS, 1836) i *Myrmeleon bore* (TJEDER, 1941) (Neuroptera: Chrysopidae, Myrmeleonidae) w południowej Polsce

New localities of *Notochrysa fulviceps* (STEPHENS, 1836) and *Myrmeleon bore* (TJEDER, 1941)
(Neuroptera: Chrysopidae, Myrmeleonidae) in southern Poland

Podczas badań entomofaunistycznych prowadzonych w województwie opolskim stwierdzono występowanie dwóch rzadko spotykanych w Polsce gatunków siatkoskrzydłych.

1. *Notochrysa fulviceps* (STEPH.)

– Sudety Wschodnie, Góry Opawskie, Pokrzywna [UTM: XR77], dolina Złotego Potoku, 330 m n.p.m., 16 VIII 2004, 1♂; 28 VII 2005, 1♀, ad lucem, leg. T. Blaik. Oba okazy przyleciały do samolówki usytuowanej w nieznacznym oddaleniu od rzeki, w sąsiedztwie kwaśnej dąbrowy podgórskiej (*Luzulo-Quercetum*) i grądu środkowoeuropejskiego (*Galio-Carpinetum*).

Gatunek europejski z głównymi centrami występowania w pasie wybrzeży Morza Północnego i zachodniego Bałtyku oraz na obszarach wyżynno-górskich (ASPÖCK H., ASPÖCK U., HÖLZEL H. 1980. Die Neuropteren Europas, Bd. 2).

Znany z niewielu okolic Polski: zachodnie Pobrzeże Bałtyku, Bory Tucholskie, Góry Świętokrzyskie i Góry Bystrzyckie w Sudetach Zachodnich. Podawany historycznie ze Śląska, bez konkretnych lokalizacji (DOBOSZ R. 2005. *Acta ent. siles.* 12–13: 161). Odnalezienie drugiego stanowiska *N. fulviceps* w Sudetach pozwala przypuszczać, że jest on szerzej rozsielony w niższych położeniach tych gór. Nowy dla Sudetów Wschodnich.

2. *Myrmeleon bore* (TJEDER)

– Śląsk Górny: Kolonowskie [CB11], 30 VI 2003, 1♂, ad lucem, leg. T. Blaik. Okaz złowiono w zwartym kompleksie leśnym, w siedlisku boru świeżego (*Leucobryo-Pinetum*) u podnóża piaszczystej wydmy obsadzonej sosną.

Gatunek rozsielony od Europy Środkowej, przez wybrzeża Morza Bałtyckiego, Azję środkową, aż po Japonię (RÖHRICHT W. 1998. *Acta zool. fenn.* 209: 221–225).

Wykazany pojedynczo z dwóch stanowisk w północno-zachodniej Polsce: Bydgoszcz i Dźwizyno na środkowym Pobrzeżu Bałtyku, a także z Pustyni Błędowskiej gdzie bytuje silna populacja (DOBOSZ R. 1993. *Roczn. Muz. górnośl.* (Przyr.) 4: 53–58). Ze względu na rozproszoną strukturę zasięgu i ogólną rzadkość występowania *M. bore* w naturalnie niestabilnych siedliskach luźnych wydm, zdecydowano o jego umieszczeniu w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt – Bezkręgowce (DOBOSZ R. 2004. [w:] GŁOWACIŃSKI Z., NOWACKI J. (red.): 87). Obserwacje prowadzone w kolejnych latach na nowo odkrytym stanowisku powinny dać odpowiedź, co do wpływu sukcesji sosny na lokalną populację tego termofilnego gatunku. Ponadto wydaje się prawdopodobne odnalezienie dalszych stanowisk *M. bore* na obszarze Borów Stobrawskich, ze względu na występujące tam bogactwo potencjalnie odpowiednich dla gatunku siedlisk. Nowy dla Górnego Śląska.

Tomasz BLAIK, Opole

